

גיליון מס' 276

יבִיע אומר

בראשות הגאון רבי יגאל כהן שליט"א

פרשת מטות מסעי

מאמר השבוע
חמת ראש המוסדות
הרב' יגאל כהן שליט"א

תודה רבה שהבית מבולגן.

שיש לו, ולכן אינו רואה את כל העולם הטוב, ואינו שמח. תשאל את עצמך: "מה דעתך על העירייה?". זה מבחן בהכרת הטוב. אם אתה אומר לעצמך דברים שליליים, תדע שאתה כפוי טובה. יכול להיות שיש דברים שליליים, אבל איפה כל הדברים הטובים? בבקר לוקחים לך את האשפה, אתה פותח את הברז ויוצא לך מים. מדוע אתה מקבל את הכל כמוכר מאלו? "חביבים לי" - אם אתה חושב שאנשים חביבים לך, נראה שאתה חושב שגם בורא עולם חביב לך. אתה כפוי טובה. לא פלא שאין לך שמחת חיים - אתה עצוב. מספרים על שלשה שישיבו ודנו בינם לבין עצמם: "מה היה קורה אם בורא עולם היה נותן להם 'מפתח', של כל מה שהם רוצים לעשות בעולם, הם היו יכולים לעשותו?" הראשון אמר: "אני הייתי לוקח מיד את המפתח של הפרנסה, הולך ומחלק פרנסה לכל העולם, שפעם יחיו ברוח. והייתי מבטל את כל המלחמות בעולם, שיהיה שלום בעולם". השני אמר: "אני הייתי הולך לכל החולים ומרפא אותם".

איננו מספיק מעריכים את הכח שיש לנו בידים? אנחנו צריכים לדעת להעריך את זה שאנחנו יכולים להרים את הידים, להודות לה' על הכח שנתן לנו בידים, להגיד תודה רבה לבורא עולם על כל החסדים שהוא עושה עמנו. צריך לזכור בכל רגע, שבכלל לא מובן מאליו שאפשר לו לאדם להזיז את הידים, ללכת בלי לקבל סתרהורות, לאכל בפה, שהעיניים שלו ראו, שיש לו יכלת להקשיב, לדבר, ובכל זאת הקב"ה נותן לנו בכל רגע ורגע מתנת חנם, לראות, לשמע, לדבר. בריאות איתנה. תגיד: "תודה רבה!"

אם אתה עיף, תנשק את בורא עולם נשקות עד אין סוף: "תודה רבה לך, רבוננו של עולם, שהגעתי למצב שאני עיף, כי פנאיה קדם לכן היה לי כח". ואם הגעת לבית מבולגן, סימן שיש לך ידים בבית. בודאי לא היית רוצה שלא יהיה בלגן. אם יש לך הרבה פביסות לעשות, יש לך הרבה עבודה בנקיון הבית, תגיד: "תודה רבה לך, בורא עולם, שיש לי הרבה פביסה לעשות, שיש לי הרבה חדרים לנקות", כי פנאיה ה' זכה אותך בידים ובית גדול.

אמרה לי אשה אחת: "העוורת שלי קודחת לי במח, מה עושים?". לא כל כך הבנתי את הבטוי "קודחת", כאלו מה... אבל אמרתי לה: "אין בעיה! אני אקח את העוורת שלך אלי הביתה. גם יש לך עוורת וגם את מתלוננת? במקום שתיגיד תודה רבה לבעלך שדאג לך, שהתחשב בך, הביא לך עוורת הביתה, במקום להודות את אמרת: 'הבאת לי עוורת שכל היום קודחת לי בראש'. זו כפיות טובה גמורה".

אנחנו צריכים להתחיל להגיד: "תודה!", כי החיים שלנו תותים - תודה ושוב תודה. לעולם לא להתלונן, רק להודות ולרנן לבורא עולם.

חצי הכוס המלאה
פעם שאיתי את עצמי: "מה היה עושה אדם לפני 700 שנה כשהוא היה צריך משקפים? הולך בלי משקפים. אם כן, מדוע אנחנו היום שיש לנו משקפים, במקום שנגיד: תודה רבה לבורא עולם, אנחנו שואלים: למה יש לי משקפים?". בורא עולם החליט שיהיה לך משקפים, אבל הוא רחם עליך, והוא זכך חכמה באנשים שיעשו משקפים, והכל בשביל שתוכל ללכת עם משקפים ולראות.

אז במקום לבכות ולראות את הרע שיש לך, את החסר שיש לך, תלמד להגיד תודה רבה על הטוב שיש לך, על החלק המלא שיש לך.

"תודה רבה" - זהו משפט עם עצמה, ברגע שאתה לומד לומר אותו, הוא משקנע את הקב"ה יותר מכל דבר אחר, הקב"ה רוצה לתת לך שפע של ברכה, אף שלא מגיע לך, רק תגיד: "תודה רבה".

שלוש תפלות ביום אנחנו אומרים לקב"ה: "תן לי כסף, תן לי לדים, תן לי בריאות", כל אחד והבקשות שהוא מבקש. אבל לפחות אחת ביום, אדם חייב לתקן לעצמו שבתפלה הזו הוא אינו מבקש, בתפלה הזו הוא רק עוצר ומודה לקב"ה על מה שיש לו. וזה שבילינו, כי רק כך אנחנו נלמד להעריך את הדברים הטובים שקורים לנו בחיים. רק כך אנחנו נתפסר להיות אנשים שמחים יותר.

אדם שנקנע לעצבות, סימן שהוא אינו מעריך את מה

מאמר השבוע

הנהגות מן

שאלות ותשובות

דוד המלך

לאשת החיל

פנינים מהפרשה

מוסר עם סיפור

עוזרים בבניית הבניין ושותפים בכל הזכויות שיהיו בו לנצח!

בואו ותהיו שותפים

מוריסה רחל ורני יומי - 2999 רחוב הירוקים 88, תל אביב 6109101
 (קבלה בלב ממוחשבת ומודני הדיסק "ע"י רב"ר יואל כהן שליט"א)
 03-8000-770

לרפואה שלמה
הרב בצלאל בן הניה רחל שליט"א

לעילוי נשמת
ליאוריה בת קלימה

לעילוי נשמת
נתן יעקב בן ליה

להצלחת
רחמים בן דליה

זמני כניסה ויציאת השבת
הזמנים לפי לוח "אור החיים"

יום	ת"א	ח'יפה	ב'ש
כניסה:	19:33	19:31	19:30
יציאה:	20:24	20:21	20:21
ד'ת:	21:19	21:16	21:16

ירושלים: לנוהגים 40 דקות 19:13

ניתן לתרום להפצת העלון ולהקדיש לעילוי נשמתו לברכה ורפואה הצלחה בטל: 03-8000770
 פרס ח-ן לתרומות: בנק מורנתיל 17, סניף 732 חשבון 73443 ע"ש יביע אומר

הנהגות מרן
רבנו הרב עובדיה יוסף זצוק"ל

שאלות ותשובות
מאת סוֹרוֹ הַרְה"ג יֵאֵל כֶּהֱן שְׁלִיט"א

הכל הבל... העיקר הוא התלמודי תורה!

סיפר הרה"ג ר' אפרים חדאד שליט"א וז"ל: אזכיר להלן עובדא אחת המוכיחה כמה חשוב היה למורנו ורבנו החינוך היהודי הטהור. זה היה לפני כעשרים ושש שנים אז שימשתי בתפקיד רב בית ספר ביישוב צלפון סמוך לירושלים, יום אחד קמו כמה בחורים ריקים ופוחזים ורצו להקים בשנה שלאחריה בית ספר חילוני ביישוב. מנהל בית הספר מר יצחק אלמשלי שידע כי אני מקורב לרבנו, ביקשני לדבר עם הרב שיואל להשתתף בכנס גדול שעורכים במושב, כדי לסכל את עצתם של הבוקי סריקי הללו. באותו זמן כיהן הרב בתפקיד רב ראשי לישראל. הלכתי אליו ל'היכל שלמה' וביקשתי לבוא לאותו כנס. קרא הרב למזכירו מר ענתבי ואמר לו: "תבדוק ביומן שלי מה מתוכנן לי ביום שלישי בשבוע הבא...", נענה המזכיר: "כב' הרב אותו יום מלא פגישות וישנם כאלה רבנים חשובים שדחינו את פגישתם עם הרב פעמיים ושלש...". אמר לו הרב: "החל משעה ארבע תמחוק את הכל, ותרשום שאני משתתף בכנס ביישוב צלפון!" ניסה המזכיר לומר לרבנו: "אבל קשה הדבר שאותם רבנים כבר דחינו אותם פעמיים שלש...". אבל הרב הכריע ואמר: "תעשה מה שאמרת לך!" ואכן הרב הגיע לאותו הכנס ודיבר על החשיבות העילאית של החינוך לתורה ויראת שמים וסיכל את המזימה של הקמת בית ספר חילוני באותו ישוב. ע"כ.

(הרב אלון בן עמי שליט"א ניתן להשיג את הספר בפל')

(052-7156961)

שאלה: האם אפשר לברך ברכת שהחיינו בתקופת בין המצרים?

תשובה: כתב מרן בסימן תקנא סעיף י"ז: טוב להיזהר מלומר שהחיינו בבין המצרים על פרי או מלבוש, אבל בפדיון הבן לא יחמיץ את המצווה ע"כ. וכן אם יש לו ברית מילה גם כן מותר לברך, אבל על פירות ובגדים ראוי להימנע כמו שכתב מרן. ובשבת דעת רבינו עובדיה שמעיקר הדין מותר, ויש חסידים שנוהגים להחמיר אף בשבת (חזו"ע ארבע תעניות עמ' קכט).

שאלה: האם מותר לעבור דירה בתשעת הימים (הימים שמראש חודש עד ט' באב)? **תשובה:** כדאי להמתין עד אחר תשעה באב, אולם אם צר לו המקום בביתו או שעלול להפסיד כסף אם לא יפנה את הדירה, מותר (חזו"ע ארבע תעניות עמ' קסח).

שאלה: האם מותר להסתפר בתקופת בין המצרים?

תשובה: דעת מרן בסימן תקנא סעיף י"ב שמותר להסתפר עד שבוע שחל בו תשעה באב, והשנה תשעה באב יוצא במוצאי שבת ואם כן נמצא שמותר להסתפר עד תשעה באב. ומכל מקום יש נמנעים מלהסתפר מר"ח אב ותבוא עליהם ברכה (חזו"ע שם עמ' ריח). והאשכנזים נוהגים שלא להסתפר משבעה עשר בתמוז (רמ"א שם סעיף ב').

שאלה: האם נשים שהן מעוברות או מניקות צריכות לצום בתשעה באב?

תשובה: השנה תשעה באב יוצא במוצאי שבת ואינו דחוי, ולכן גם מעוברות ומניקות חייבות וכמו שכתב מרן (שו"ע סימן תקנד סעיף ד). וכמובן שאם מרגישות חולשה וכאבי ראש יעשו שאלת חכם.

דוד המלך

מאת הרב אליהו עמר שליט"א

המלך דוד

טעותו של שמואל הנביא

מיד לאחר שעלתה המחשבה בליבו של שמואל הנביא על התאמתו של אליאב למלכות, אמר לו הקדוש ברוך הוא שטעה בהבחנתו, וכך אמר לו (שמואל א טז, ז) "אֵל תִּבְטַט אֶל מַרְאֵהוּ וְאֶל גְּבוֹהַּ קוֹמָתוֹ כִּי מֵאִסְתִּיהוּ" הגמרא מדייקת (פסחים טו ע"ב) שאליאב היה ראוי למלכות, אלא שמאס בו ה' להיות מלך, ולכן אינו האיש שבו בחר ה', ושמואל הנביא טעה בהבחנתו, מפני שבאליאב היה יופי חיצוני שלא התאים באופן מושלם לעולמו הפנימי.

בשונה ממנו היה דוד המלך שהיתה בו התאמה מושלמת בין הפנימיות לחיצונית, ולכן היה בו יופי משולם כפי שכותב הנביא (שמואל א טז, יב) "אֶדְמוּנִי עִם יָפֵה עֵינָיִם וְטוֹב רֵאיוֹ", והדבר ניכר במעלותיו של דוד המלך כמובא בגמרא (סנהדרין צג ע"ב) שהיה יודע לאחוז בכינור וגם יודע לאחוז בחרב, שהם שני דברים המנוגדים זה לזה, אך נפשו הרחבה והטהורה יכלה לשלב בין הניגודיות בהתאמה מושלמת, עוד מובא בגמרא (מועד קטן טז ע"ב) שהיתה בדוד המלך קשיחות עצומה בזמני מלחמה, והתבטלות מוחלטת כאשר למד תורה, ולכן דוד מתואר בתואר היופי והיה ראוי למלכות מכל בני ישי, אך גם בו טעה שמואל הנביא, וכאשר הובא לפניו דוד המלך (כפי שניספר בהרחבה בהמשך) היה סבור שהוא שופך דמים כי ראה שהוא אדם מוני, עד שגילה לו הקדוש ברוך הוא שיש בדוד המלך פנימיות טהורה, ומה שישפוך דמים במלחמות יהיה בתיאום מוחלט עם הסנהדרין, ועל פי דעת תורה.

המתקין והטכנאי – מסר שתמיד נזכור

הסיפור המייש לנו שאין להתרשם מן החיצוניות אלא רק מן הפנימיות כפי שסופר לי

הפולטיק והפעיל את המזגן, וכשהכל עבד לשביעות רצונו נטל את הסולם על כתפו ופנה לצאת מן הבית, אבל דניאל לא נתן לו לצאת וחסם בפניו את הדרך, תוך כדי שהוא שואל אותו 'מי אתה?' הטכנאי לא הביין מה דניאל רוצה ממנו, ודניאל ביקש את הסבר כיצד טכנאי מזוגנים שולט ביד רמה בכל ההלכות,

סודו של הטכנאי

הטכנאי נאנח, הניח את הסולם מיידו ואמר, הייתי אברך במושב בדרום הארץ, בכל אותם השנים עמלתי בתורה ואף הוצאתי כושר לכהן כרב עיר, אך הפרנסה היתה קשה ושקעתי בחובות, נאלצתי לעזוב את התורה שכה אהבתי ולרכוש מקצוע, פנית לרחוק המזגנים והתקבלתי לעבודה בחברה בה אני עובד כיום, אמנם כל היום אני מתקן תקלות של מזוגנים, אך ליבי לא עזב את התורה שאני כה אוהב אף לא לרגע קט, ואני תפילה לסיים את חובותי ולהתבסס לכליל ולשוב חזרה ללמוד את התורה, כשסיים את דבריו הרים את הסולם על כתפו ויצא מן הבית, דניאל סיפר שנותר לעמוד עוד מספר רגעים מופתע מהסיפור, ולאחר מכן פרץ בבכי, בכי על הגאווה שהיתה בו, בכי על כך ששפט את הזולת רק על פי צורתו החיצונית, לאחר מכן התעשת וקיבל על עצמו מאותו היום והלאה, לכבד כל אדם, ולא לשפוט על פי המראה החיצוני. וכפי שסיפר ה'אלשיך' על יודי שדיק שהיה מכבד כל אדם, ודפי חזקן ממנו היה מכבד, משום שהוא בא ימים ובוודאי עשה מצוות רבות, את מי שחכם ממנו היה מכבד מחמת חוכמתו, ומי שצעיר ממנו היה מכבד מפני שעונותיו מועטים כיון שחי הוא פחות שנים ממנו, וכך היה מוצא סיבה לכבד כל אדם באשר הוא, יהי רצון שנזכה ליישם את הרעיון בחיים האמתיים.

לרכישת ספרי הרב אליהו עמר –

'מעבר לסגולה' על הזרע עמשון (ב חלקים).

'המלך דוד' על קורות חייו של דוד המלך (ב חלקים)

ניתן לפנות ל 055-67-25-138

פנינים מהפרשה

**וְאִשָּׁה כִּי תִדַּר נָדָר לָהּ וְאָסְרָה אֶסֶר בְּבֵית אֲבִיהָ בְּנִעְרֶיהָ:
וְשָׁמַע אֲבִיהָ אֶת נְדָרָהּ וְאָסְרָה אֶשְׂרָה אֶסְרָה עַל נַפְשָׁהּ
וְהִחְרִישׁ לָהּ אֲבִיהָ וְקָמוּ כָּל נְדָרֶיהָ וְכָל אֶסֶר אֶשְׂרָה אֶסְרָה עַל
נַפְשָׁהּ יָקוּם: וְאִם הִנִּיא אֲבִיהָ אֶתָּה בְּיוֹם שָׁמְעוּ כָּל נְדָרֶיהָ
וְאָסְרָהּ אֶשְׂרָה אֶסְרָה עַל נַפְשָׁהּ לֹא יָקוּם וְהָ יִסְלַח לָהּ כִּי**

הִנִּיא אֲבִיהָ אֶתָּה (פרשת מטות, פרק ל פסוקים ד - ו).

הגאון רבי אליהו הכהן זצ"ל (מגאוני איזמיר) בספרו "מגלה צפונות" מפרש "וה' יסלח לה" שצריכה סליחה וכפרה מאת ה', למה? "כי הניא אביה אותה", על כך שהטריחה את אביה להפר את נדרה.

ולומד מכאן עד כמה יש להיזהר לא להטריח את ההורים, אפילו לא טריחה קלה. שכן מה בסך הכל הטריחה הבת את אביה לומר? משפט אחד - שנדרה מופר, ובכל זאת צריכה על כך סליחה וכפרה.

אור גדול בקע מביתו של הצדיק רבי רפאל מאזוז זצ"ל בג'רבא, באותה שעה לאחר חצות הלילה של ליל שישי כ"ו בחשוון התער"ב. נגוהות של אושר ושמחה מלווים ברחשי תפלה ותקוה, התמזגו ברגעים אלו של הולדת הבן המיוחל, שנולד בשעה טובה, לאחר ארבע שנות ציפיה!

האב המאושר ושבע הצרות, אחז בהתרגשות את בנו בחיקו, חיוך חם ומאיר על פניו, והוא מביט לתוך עיניו הטהורות של התינוק בכמיהה: "אלוקים! אנא, קיים לי את הילד הזה. כמה חפץ אני לזכות לקיים בו את המצוה: ושונתם לבניך"...

האם החלשה מתבוננת בתינוקה הרך, אשר ברגע אחד ממלא את הלב בהמון אהבה והודיה לבורא העולם על המתנה הנפלאה, ונושאת תחניה נרגשת לאב הרחום שבמרומים כי תזכה לגדלו לתורה לחופה ולמעשים טובים.

הדלת אינה מפסיקה ליסוב על צירה. הכל באים להשתתף בשמחתו של הצדיק הנערץ רבי רפאל. דודים ומכרים החפצים לשמוח בשמחתם, נכנסים בקריאות שמחה, כלל לא מתחשבים בשעה המאוחרת. הכל מאחלים "סימן טוב" (בתוניסיה נהוג לאחל על לידת בן "סימן טוב" ועל לידת בת "מזל טוב") בלב חם, ובלבם תפלה, שיהיה זה זרע של קיימא.

בסתר לבו, ידע רבי רפאל כי ילד מיוחד זה, הוא פרי ברכתה של מרת אמו הצדקת מרת אמימה שבעבר איחלה לו מקירות לבה: "יהי רצון שתזכה לבן שיאיר את עיני ישראל!".

וברכה זו ברכתו אמו, מפני מעשה שהיה:

בני משפחת מאזוז הסבו יחד ליד שלחן השבת הערוך בטוב-טעם, שירת "שלום עליכם" בצוותא השרתה אוריה חגיגית ומבורכת, אך דבר מה העיב על השמחה.

אמו הצדקת של רבי רפאל, מרת אמימה, שנתאלמנה לא מכבר, ישבה בפיתה ופניה נוגות קמעה. בעיניו הרגישות, הבחין רבי רפאל בעצבונה, ומיהר לגשת אליה, מיד עם סיום שירת 'שלום עליכם'.

"אמי היקרה! מה ארע?", שאל בדאגה כשחמלה נמסכת בקולו, "מדוע את בצער? שבת היום! שמא אינך חשה בטוב?".

"יודע אתה, בני, כי חולת סכרת הנני", סיפרה האם כשצער דק נמסך בקולה, "רק לחם שעורים יכולה אני לאכול, והנה, בשבת, בני הבית נמנעים לשים את לחמי על שלחן השבת, מאחר והוא שחור, וטוענים הם כי צבע שחור מסמל דבר לא טוב"... האם ניגבה דמעה סוררת והמשיכה "מאוד חפצה אני שגם הלחם שלי יושם בדרך של כבוד על שלחן השבת".

רבי רפאל ניגש חיש קל אל המטבח, נטל את לחם השעורים השחור, הניחו בחדוה על שלחנו, ליד צלחתו האישית, ואמר לאם במטרה לעודדה: "אמא, הלחם שלך מאיר את שלחן השבת שלי!".

זהו פניה של האם ובקול נרגש בלילה הירכה מעומק לבה: "יהי רצון שתזכה לבן שיאיר את עיני ישראל בתורה". ו... הברכה שיצאה מלב נרגש התקיימה במלואה כאשר זכה רבי רפאל בבנו הגדול מרן הגאון רבי מצליח מאזוז זצ"ל (אוצרותינו).

לאשת החיל

ממך אליך אברח

מזל טוב! נולד מאמר!

בטח שאלתן את עצמכן הכיצד נולד מאמר? מאיפה מגיעים רעיונות ומאיכן המילים?

אז תדענה לכן.. שאין לי שום כישרון מיוחד, אלא וודאי שהשם עושה הכול, ברחמי המרובים. הוא זה שמזמן את הסיטואציות בדיוק בזמן, ונותן את המחשבה הנכונה ולבסוף מזיז את האצבעות.

אך לא להצטנע באתי, אלא לומר הכיצד מאמר זה ודומיו נולדו לאוויר העולם, ועל ידי זה נלמד יחד כיצד ניתן ללמוד (וללמד) מכל סיטואציה פשוטה של היומיום.

יום רביעי, בעלי ואנוכי מתכננים לצאת לטיול, אך תוכנית ילדינו שיחיו הייתה אחרת. הקטן בוכה, הגדול מייבב, והבית מבולגן לאין היכר. מהר מאוד הוחלט שאיננו יכולים להמשיך בתוכנית המקורית ומיד שלפנו מהמגירה המוכרת, את התוכנית החלופית.

ואז בעלי שיחה, אמר משהו בסגנון: "איך היה פעם... יכולנו לצאת מיד בלי שום הכנה מראש.. ממש הידרדרנו" - אמר בהליצות. כמובן שמיד אמרתי: "השתפרנו, לא הידרדרנו".

וכך נולד מאמר. האם כשהשגרה של היומיום נהיית יותר לוחצת, יותר מחייבת, יותר מעייפת וסיוזיפית - האם זה נקרא שהתקדמנו בחיים או נתקענו? האם זה נקרא קושי או ברכה? האם כשאת מרגישה עייפה ומותשת מעשייה יומיומית ברוכה זה מבעס וקשה וצריך להתכבין? או שצריך לקפוץ ולרקוד משמחה?! או לפחות להרגיש תחושת סיפוק אמיתית בלב. נכניס לעצמנו טוב טוב לראש שכאשר אנחנו עובדות קשה יותר בבית, סימן שיש לנו למי ולמה. סימן שיש לנו כוחות, ויש לנו משפחה לממש בה את הכוחות.

אנחנו חייבות לשמוח בשגרת היומיום שלנו, חייבות להאיר את הקושי הפניי באמונה טהורה ותמימה, בשמחה אמיתית ובהערכה לכל דבר שבלי כוונה הפך לכל כך מובן מאליו.

יש לנו כביכול את כל הסיבות בעולם להתכבין - קשה, מר, קר ומעצבן.. אין כוחות, המיינוס חוגג, הכביסות, הבישולים וכו'... ובמיוחד אם מתחילים להעלות את זכרונות העבר.. "פעם היינו, חבל ש, למה היום כך.. "אבל ברגע שניקח את עצמנו בידיים ונתחיל להסתכל רק על החיובי, רק על הטוב שקורה לנו בכל שניה ושניה, החיים שלנו ישתנו לאין ערוך. ועבודה קשה זו מתנה גדולה!

גם אם בעבר היינו קלילות, רזות וחופשיות מעמל כביכול.. ועכשיו אנחנו קצת (!) יותר בכל התחומים - צריך לשמוח! העמל בבית ובמשפחה הוא החיים, הוא העבודה האמיתית שבונה אותנו ומשמחת את השם. גם אם את מרגישה שאת עובדת קשה ואין לך רגע דל.. תודי להשם! העשייה היא המחיה, היא נותנת חיות ומרוממת.. תשאלו כל מי שיצא לפנסיה עד כמה זה כיף לעבוד.

הרצון להיות משהו אחר, במקום אחר, או פשוט לחזור להיות כמו פעם.. מקורו בחוסר אמונה. ההרגשה הזו שמנהלת אותנו במודע או בתת מודע, גורמת לנו להיות לא מרוצות ביומיום, לא לשמוח בחלקנו, ולא לנצל את כל הפוטנציאל האישי שלנו במשבצת הספציפית שהקב"ה שם אותנו, ולא בטעות. גם אם את לא מראה את זה לאף אחד, ולפעמים את אפילו לא מודעת מאיזו סיבה את פחות שמחה - תחשבי על זה, אולי זה מהמקום הזה. ההרגשה של "בא לי להיות כמו פעם" - גורמת לעיתים לנשים להיות עצובות או עצורות ולא מתקדמות למקום האמיתי והנכון שלהן. גם כזוג, אם פעם היינו כך.. אז היום אנחנו טובים יותר. אל תיתנו ליצר הרע את המקום הזה לכרסם בו. מה שהקב"ה זימן לך במהלך חיך זה הטוב המוחלט עבורך. וגם אם ההווה כביכול כובל אותנו בשלשלאות ברזל לבית.. תשמחי! כי זו התכלית! יגיעו ימים שתתגעגעו לזה.. תשמחי בזה עכשיו.

לרכישת הספר "תוכן רצוף אהבה" מאת מחברת הטור: 0583266571

מוסר עם סיפור

מאת הרב יעקב עמר שליט"א

"אב"ל אַשְׁמִים אֲנַחְנוּ"

אחי ורעי אנחנו נמצאים ערב ראש חודש אב, חודש שבו היו אסונות קשים על עם ישראל, בפרט חורבני בני המקדש. ומסיימים את חומש במדבר. אם שמתם לב הכותרת היא: "אב"ל אַשְׁמִים אֲנַחְנוּ", מה כוונתי, אב"ל זה

ראשי תיבות של אנשי הממשלה החילונית, של אנשי הממשלה הרוצה להוקיע את ילדינו מהתורה הקדושה, ממש כמו כל הרשעים שהיו בכל הדורות. אב"ל [איווט, בנט, לפיד] לפי סדר השנאה החרדים לדבר ה'.

אבל לא באתי במאמר זה לצאת חוצץ נגדם.

אלא באתי לדבר אלינו, חברים יקרים, אלינו.

בחז"ל מובא שלב מלך ביד ה', הכל מונהג מלמעלה, אבל ידוע מרבתינו

המשך בעמוד האחרון

המשך מאמר "מוסר עם סיפור"

עוד ועוד רחובות. מבהיל. וזה בדיוק ממש דבריו של רבנו הגדול מרן היביע אומר בספרו חזון עובדיה שבת חלק ו' בדרוש על שבת קודש מבהיל.

ומכאן נצעד עוד, מאחר ובתוכנו יש זלזול בכבוד תלמידי חכמים, [הייתי בבית כנסת שהרב של המקום עלה לתורה חלק מן המתפללים המשיכו לשבת, בושע וחרפה אוי לה לאותה בושע אוי לאותה כלימה שכך עלתה בימינו. גם אם אתה אורח והרב של המקום עולה לתורה תעמוד, ואנשים כאלו הגדירה הגמרא במסכת מכות טיפשים] ומאחר ויש זלזול בתלמידי חכמים אז מגיע מצב שהממשלה רוצה להתנכל לאברכים עמלי התורה, אם נגביר אצלנו את ענין כבוד התורה לומדיה וקדושת השבת והיהדות והצניעות ממילא הממשלה הזו תיפול ולא תוכל קום.

אחי ורעי וזו כוונת הכותרת אב"ל – אותה מציאות של... זה אשמים אנחנו, כי אנחנו גרמנו למצב הזה לקרות. וכך בחורבן הבית נבוכדנצר שרף בית שרוף, כי עם ישראל הוא זה שאשם במצב, כך אנחנו החרדים לדבר ה' אשמים במצב שקמה ממשלה כזו.

ממשלה זו היא הממשלה מספר 36, והמסר הוא זה ה' קיינו לו (36) והושיענו, נחזק את האמונה בה' וממילא הוא יושיע אותנו ויעביר ממשלת זדון מן הארץ.

זיע"א שכל ההנהגה מלמעלה מתחילה כאן למטה אצל עם ישראל. כשאנחנו פוגשים מצב שרוצים לעקור את התורה, שרוצים להתנכל לאברכים עמלי התורה, שרוצים לפרוץ פרצות בחומת השבת הקדושה, שרוצים לקעקע את טהרת עם ישראל ועוד ועוד.

הכל מתחיל אצלנו, כדי להבין לעומק את דברינו אספר מרן הרב שך זיע"א היה עושה הליכה מידי יום כפי הוראת הרופא, באחד השבתות בהולכו ברחוב בן זכאי לעבר הירידה לרבי יהודה הנשיא בבני ברק, פנה התלמיד לרב ראו הישיבה וביקשו לחזור.

אמר לו הרב שך מדוע?

ענה התלמיד כיון שלמטה ברחוב רבי יהודה הנשיא בימים ההם עוד נסעו מכוניות שבאו מרחוב הרואה ברמת גן, ולא רצה שראש הישיבה יראה חילולי שבת ה"י.

שאלו הרב שך מדוע שם נוסעים וכאן לא? ענה התלמיד כי פה זה בני ברק ושם זה רמת גן.

וכאן פנה ראש הישיבה מרן הרב שך לתלמיד ואמר לו טעות גדולה בידיך, ואני יענה לך את התשובה, כי השפעת השבת שלנו זה רק עד הרחוב הזה, אם נגביר את קדושת השבת בחומותינו נצליח להשפיע על

צדקה וחסד

מדי שכוע מתקיימת חלוקה של עשרות מוצרים, פירות ירקות, מוצרי חלב, ממתקים לילדים, מידי פעם גם עופות ודגים ועוד... לכ-700 משפחות מעוטות יכולת שהמוצרים האלה עוזרים להם להתקיים למשך כל השבוע.

בואו ותהיו חלק מהמפעל העצום הזה של עזרה לעוד משפחות במצוקה.

לתרומות חייגו: 03-8000770

רוצה להיות שותף באחזקת תורה של 100 אברכים?

בית המדרש "יביע אומר" בבני-ברק מציע לכם שותפות גם באחזקת תורה וגם בעזרה למשפחות נזקקות.

בתרומה חודשית לבית המדרש אתה יכול!

לפרטים חייגו: **03-8000770**

ניתן להזמין לשיעורי תורה / אזכרה ברחבי הארץ רבנים מכולל "יביע אומר" 03-8000770

ניתן להזמין שיעורי תורה לעדה האתיופית בטל': 052-7657390

באזור המרכז

נר תמיד לע"נ ר' מנשה בן רחל ז"ל ולע"נ שושנה מהין בת זיוה ע"ה

בתרומה של 250 ש"ח אתם שותפים בהפצת העלון ב: 20,000 עותקים